

воздействия на аудиторию. Эмоционально поданная информация усваивается быстрее. К тому же сами реакции людей зачастую иррациональны, непоследовательны, основаны на эмоциях.

На наш взгляд, политическая реклама – это форма политической коммуникации в условиях выбора, адресное воздействие на электоральные группы в лаконичной, оригинальной, легко запоминающейся форме. Она отражает суть политической платформы определённых политических сил, настраивает избирателей на их поддержку, формирует и внедряет в массовое сознание определённое представление о характере этих политических сил, создаёт желаемую психологическую установку на голосование. Итак, наши представления о политическом мире по большей части формируются под влиянием масс-медиа. И в действительности, именно средства массовой информации создают основу наших знаний о политике. Ведь для аудитории политическую реальность составляет не само политическое событие, а его интерпретация, иногда даже его трансформация в СМИ.

Для этой цели СМИ использует политическую рекламу. Именно посредством неё формируется в сознании людей желаемые образы политиков, отношение к их политическому курсу; обществу даётся установка за кого голосовать. А о том какую роль для страны играет правильный выбор избирателей, я думаю, не стоит даже и говорить. Потому нельзя недооценивать роли политической рекламы в условиях нашей действительности. Специфика политической рекламы заключается, прежде всего, в чёткой определённости ее задач и предмета, в активном, «силовом» характере ее коммуникативного воздействия. Политическая реклама – своего рода аккумулятор стратегических идей и разработок рекламной кампании, регулятор электорального поведения.

Манойло Д. О.
НТУ «ХП»

ІНСТИТУЦІЙНИЙ ДИЗАЙН ПОЛІТИЧНОЇ ОПОЗИЦІЇ В КРАЇНАХ ПЕРЕХІДНИХ ДЕМОКРАТІЙ

Спектр можливостей політичної опозиції доволі широкий. Кожна політична система моделює певну специфіку: від так званих «опозиційних» партій при фасадних демократіях, що виконують виключно функцію демонстрації демократизації, до реально діючих політичних інститутів, які суттєво впливають на всю політичну систему.

В світлі популярності інституційного дизайну в світі в цілому та активності його застосування в Україні зокрема необхідно не тільки зосереджуватися на ролі правлячих партій, інститутах президентства/парламентаризму, а й віднайти оптимальну модель політичну опозиції, дослідити її феномен та проаналізувати її концепт в сучасному світі. Інституціоналізована опозиція унеможлиблює відкат демократизації та провокує консолідацію демократії, що так потрібно для транзитивних держав, зокрема, України.

Інституційний дизайн – лише один із чинників, що забезпечує більш або менш успішний перехід до демократії. Адже тривалість і специфіка руху до демократії залежить від низки культурних, соціально-психологічних чинників, а також від розстановки політичних сил всередині країни та від її міжнародного становища. Однак систему інститутів влади, обрану суспільством, що перебуває в стані переходу, також не можна недооцінювати, оскільки будь-яка суспільна трансформація починається саме з заміни інститутів. Якщо вони вибрані вдало, відповідають різноплановим умовам країни, то можна вважати, що добрий початок переходу покладено, хоч це ще й не гарантує її успіх. Якщо ж інститути вибрані невідповідні – справа демократичного розвитку може виявитись приреченою від самого початку.

Сучасна теорія інституційного дизайну пропонує багато концепцій оформлення політичної опозиції для всіх політичних та партійних систем. Враховуючи специфіку держави, її інститутів, можна виробити власну найбільш оптимальну модель, проте слід пам'ятати, що не буває ідеальних концепцій, і кожна модель несе в собі певні недоліки. В побудові інституту політичної опозиції слід враховувати не лише формальні рамки, а й такі фактори, як зміна урядів, тобто переходу влади від уряду

до колишньої опозиції, адже конфліктів з приводу передачі влади не буде, якщо статус опозиції буде дозволяти робити вплив на поточну владу.

Країни перехідних демократій мають свою власну специфіку, особливо в період трансформацій. Країни Центрально-Східної Європи вирішували питання політичної опозиції на свій розсуд, закріплюючи статус інституту в кожному випадку по-своєму. Саме закріплений інститут політичної опозиції дозволив даним країнам вдало провести трансформацію та демократизацію. Проте існує також практика зведення політичної опозиції в бік ідеології опозиційності, яка додає електоральних балів та дозволяє грати на почуттях обурення в населення.

Процес стабілізації політичної системи, пов'язаний з завершенням транзитивного періоду, супроводжується зниженням політичної впливовості та поширенням дискурсу ідеології опозиційності. Натомість відбувається перехід до нормальної конкуренції різних політичних ідеологій, кожна з яких репрезентує певний тип бачення політичного розвитку, і які можуть змінювати одна одну в ході ротації або суцільної зміни політичних сил, котрі концентрують у своїх руках основні повноваження реалізації державної влади.

Моргуненко А.
НТУ «ХПИ»

ГЕНДЕРНОЕ НЕРАВЕНСТВО В ПОЛИТИКЕ

Проблема гендерного неравенства в мире на сегодняшний день является очень актуальной. Что же касается политической сферы, то здесь эта проблема существует уже давно. В последние годы уровень представительства женщин в парламенте и на руководящих должностях в органах государственной власти в Украине не превышал 8%. Но это проблема не только украинская, но и мировая проблема, например в Европе этот процент не превышает 30%.

Исполнительная власть в Украине, как и законодательная, в основном мужская. Например, женщины входят в руководящий состав всего в четыре из восемнадцати министерств. Их доля в руководящем составе